

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Centru)

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
(office Centre)

mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162, bir. 417, et. 4
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfânt, 162 bir. 417, et. 4
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

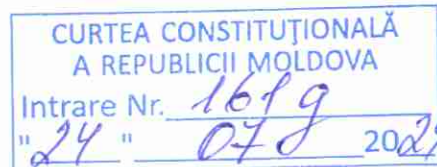
Destinatar: Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Vă expediază copia încheierii nr. 4-2985/2023 din 13 iunie 2024 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul examinării cauzei contravenționale pornită în privința lui Ududovici Dumitru, învinuit în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul Contravențional.

Anexe: copia încheierii nr. 4-2985/2023 – 2 file.
cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (original) – 3 file.
copia mandat avocațional – 1 file.
copia materialelor dosarului contravențional – 23 file.

Judecător

Guzun Corneliu

Curtea Constituțională a RM
str. Al. Lăpușneanu 28, mun. Chișinău, MD-2004

prin Judecătoria Chișinău s. Centru
Judecător Corneliu GUZUN
bd. Ștefan cel Mare 162, mun. Chișinău, MD-2001

de la Alexandru IACHIMCIUC, avocat

în interesele lui Dumitru UDUDOVICI

CERERE

privind ridicarea excepției de neconstituționalitate

ONORATĂ CURTE!

ÎN FAPT,

Pe rolul Judecătoriei Chișinău s. Centru se află cauza contravențională de învinuire a lui Dumitru UDUDOVICI de comitere a contravenției conform *art. 336 alin. 1) Cod Contravențional*, (în continuare CC).

Cu referire la fondul cauzei, revederăm, că lui Dumitru UDUDOVICI, i se incriminează fapta de „*nesubordonare la cerințele legale ale colaboratorilor de poliție cu rea-voință manifestând un comportament agresiv*”.

Pentru aceasta, agentul constatat, a întocmit *Procesul-verbal cu privire la contravenției Seria MAI05924648 din 18.08.2023*, pe care l-a remis instanței de judecată pentru soluționare în fond, în baza *art. 395 CC*.

Conform *art. 336 alin. 1) CC*, legiuitorul a prescris, că se incriminează și sancționează, fapta de, „*Nesubordonarea cu rea-voință dispoziției sau cererii legitime a procurorului, a ofițerului de urmărire penală, a ofițerului de informații și securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exercițiul funcției sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității,*

se sancționează cu amendă de la 24 la 36 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 30 la 60 de ore.”

În cadrul procesului judiciar instanța de judecată l-a citat pe agentul constatat, care a solicitat prin cerere, ca cauza să fie examinată în lipsa sa. Astfel, agentul constatat nu s-a prezentat la examinarea cauzei, chiar dacă pe cauză au fost numite mai multe ședințe de judecată.

Instanța de judecată a decis să examineze cauza în lipsa agentului constatat. Imperativ este de precizat, că, instanța de judecată a cercetat și materialele remise în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În susținerea soluției sale, instanța de judecată a operat cu prevederile *art. 455 alin. 2) CC*, care statuează, „*Prezența agentului constatat sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatat sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale*

și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală. ”

Partea apărării apreciază, că participarea agentului este obligatorie, lipsa acestuia fiind un impediment de examinare a cauzei, pentru raționamente pe care urmează a prezenta după cum urmează.

Reiterînd analiza materialelor cauzei contravenționale, apărătorul consideră întemeiat de a solicita Înaltei Curți exercitarea controlului constituționalității a sintagmei „nu” conținută în propoziția a doua din dispoziția art. 455, alin. 2) CC.

Conform art. 7 alin. 3) CPP, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

Conform art. 7 alin. 3¹) CPP, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Partea apărării consideră, că controlul constituționalității urmează a fi exercitat prin prisma prevederilor art. 6, art. 20 alin. 1), art. 26 alin. 4, art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Într-o primă ordine de idei, partea apărării apreciază, că participarea agentului este obligatorie, lipsa acestuia fiind un impediment de examinare a cauzei.

Poziția este fundamentată cu trimiterea la esența garanțiilor unui proces judiciar, în care o persoană este învinuită de comitere a unui delict.

Astfel, apărarea consideră, că odată remisă în instanța de judecată o învinuire de comiterea unui delict, anume reprezentatul statului are obligația să susțină pe întreaga derularea a procesului învinuirea ce o impută subiectului.

Logica apărării are la bază principiile fundamentale, la caz, separarea puterilor în stat, accesul liber la justiție prin prisma independenței și imparțialității instanței, a prezumției de nevinovăție, a dreptului la apărare, limite care nejustificat au fost restrînse.

În speță apărarea apreciază, că sintagma „nu” este neconstituțională, or, ea limitează esența garanțiilor fundamentale.

Conform art. 6 al Constituției Republicii Moldova „în Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției. ”

Conform art. 20 alin. 1) al Legii fundamentale „Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. ”

Conform art. 21 al Constituției „Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui

proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Conform art. 54 al Constituției Republicii Moldova „În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

În susținerea raționamentelor sale, apărarea va reafirma, că sancționarea pentru o contravenție conform legislației Republicii Moldova, este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Ziliberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) - „Curtea notează preeminența acelor care sugerează că acuzațiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deși nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzațiilor” aduse reclamantului, în sensul articolului 6 § 1 al Convenției”.

Per consecință, în procesului contravențional, subiectului urmează a i se garanta inclusiv, și drepturile garantate de procedura penală.

Astfel, apărarea apreciază, că prin prisma constatărilor Înaltei Curți, s-a raliat ulterior și garanțiile procesului contravențional, care statuează, că în partea nereglementată de dispozițiile Codului Contravențional, se aplică prevederile Codului de Procedură Penală. Or, conform art. 374 alin. 3) CC, s-a prescris, că „procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.”

Apărarea va puncta, că anume datorită faptului, că instanța de judecată este independentă și imparțială, în legislația națională se regăsește principiul, că aceasta nu se va manifesta nici în sprijinul părții acuzării, și nici în cea a părții apărării, ea fiind deopotrivă imparțială.

În esență, în viziunea apărării, reliefăm anume acest aspect, care este oglindit în dispozițiile art. 24 alin. 2) Cod de Procedură Penală (în continuare CPP), „instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.”

Relevante în această ordine de idei sunt și dispozițiile alin. 4 al aceleiași norme, care statuează, că „părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.”

Astfel, apărarea observă, că soluția consfințită de legiuitor, și care este contestată, nu corelează în ansamblu cu cadrul legal. Or, în situația în care agentul lipsește, instanța de judecată din oficiu, îi va prelua rolul și va administra și cerceta probele agentului constator. Astfel, *volens-nolens*, aceasta preia rolul acuzatorului,

motiv pentru care s-ar ridica grave probleme ale poziției instanței de judecată, în coraport cu faptul, că în cazul dat, aceasta ar fi un acuzator în cadrul unui proces, deopotrivă, ce cel împotriva căruia sunt îndreptate aceste acuzații, ar fi în măsură să se aștepte la o poziție imparțială.

Soluția scoasă în evidență de partea apărării, contravine și cu dispozițiile *art. 26 alin. 3) CPP*, care statuează, că „judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.”

Rolul instanței de judecată în coraport cu obligația de a prezenta probe, au format obiect la studiului și în cauzele pendinte la Curții Europe pentru Drepturile Omului (în continuare *CIEDO*), care în unison a constatat încălcarea garanțiilor art. 6 Convenției.

Referitor la respectarea garanțiilor procesului, *CIEDO*, în cauza „*Prince Hans-Adam de Liechtenstein din 12.07.2001*” menționează că *statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 CEDO au tocmai acest scop - afectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat; - adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare - realizării acestei obligații.*

Criteriile respective, servesc drept repere pentru judecător în limita sarcinii sale, ca și arbitru, atunci când anume el va da apreciere argumentelor părților cu referire la circumstanțele cauzei, inclusiv privind veridicitatea acestora reieșind din toate probele administrate.

Dezvoltînd în continuare șirul logicii, apărarea va reaminti, că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă ***funcția acuzării este pusă pe seama procurorului***. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea ***Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005***, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca **sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării**.

Apărarea înțelege, să dezvolte, că atât timp cît reprezentantul Inspectorului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, rămîne în subordinea Guvernului, în speță rezultă clar încălcarea principiilor separării puterilor în stat, fapt pentru care instanța de judecată nu trebuie să examineze o cauză contravențională în lipsa agentului constator, cu preluarea atribuțiilor acestuia.

În special, apărarea întrevide că acest aspect devine de o înțelegere elevată în special atunci cînd instanța de judecată este sesizată în baza unui proces-verbal cu privire la contravenție, pentru ca cauză să fie soluționată în fond, inclusiv pentru aplicarea pedepsei persoanei culpabile.

Apărarea observă, că soluția respectivă, cu privire la obligativitatea prezentării agentului constator în cadrul ședinței de judecată, în versiuni anterioare ale Codului Contravențional, au conținut o soluție în limita garanțiilor subiectului învinuit, ea sancționa neprezența agentului cu soluția de încetare a cauzei pentru neprezența agentului constator.

Conform art. 1 alin. 3 al Constituției, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a

personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Corespunzător prin jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a arătat în repetate rînduri că drepturile persoanei trebuie să se bucure de o protecție efectivă. Același criteriu este statuat și în conținutul art. 20 al Constituție.

Reiterăm, că Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Conform art. 54 „în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.”

Totodată legiuitorul a definitivat, că „Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Potrivit articolului 20 din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

CtEDO în practica a statuat, că accesul liber la justiție constituie un aspect inherent al dreptului la un proces echitabil, principiu complex, cuprinzând mai multe relații și drepturi fundamentale, prin care se poate garanta exercitarea lui deplină. Accesul la justiție urmează a fi înțeles ca un drept de acces concret și efectiv la o instanță de plină jurisdicție.

În lumina acestor postulate, instanța de jurisdicție constituțională a mai reiterat, că dreptul de acces la justiție impune legislatorului obligația de a acorda oricărei persoane toate posibilitățile pentru a accede la instanța de judecată și a asigura efectivitatea dreptului de acces la justiție prin adoptarea unui cadru legislativ adecvat.

Excepția de neconstituționalitate constituie mijlocul procedural pentru realizarea accesului cetățeanului, în calitate de titular al drepturilor și libertăților fundamentale, la controlul constituționalității actelor normative. Și aceasta se poate realiza numai în cazul în care norma prezumată a fi neconstituțională urmează să fie aplicată la litigiul judiciar în care este implicată persoana respectivă.

Potrivit art. 4 alin.(1) din Constituție, Curtea Constituțională are obligația de a interpreta și aplica dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate internaționale la care Republica Moldova este parte.

Prin normele procesual-penale, legislatorul a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului penal, pentru stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile.

Instanțele judecătorești și organele de urmărire penală, care aplică normele procesual penale, sînt obligate să activeze în așa mod, încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată, sau supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere.

Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate - norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încît să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art.23 din Constituție, care statuează asupra obligației statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.

Mai mult ca atât, „Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngerii decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.”

Legea fundamentală mai statuiază, că „Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Reișind din raționamentele mai sus evocate, prim prisma art. 7 CPP, Hotărîrii Curții Constituționale din 09.02.2016, solicităm instanței de judecată să admită prezenta cerere, corelativ Înaltei Curți Constituționale să exercite controlul constituționalității sintagmei „nu” conținută în propoziția a doua din dispoziția art. 455, alin. 2) CC.

Potrivit art.134 din Constituție, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova care garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

O lege sau un alt act normativ, legitim adoptat de organele de resort, poate fi supus controlului constituționalității conform art.135 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

ÎN DREPT, în lumina celor expuse *supra*, întru respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului, în temeiul art. 135 alin. 1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 24 alin. 1), art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. 1) lit. g), art. 38 alin. 1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, art. 7 alin. 3) Cod de procedură penală,

Solicităm,

1. Sesizarea Curții Constituționale privind verificarea constituționalității sintagmei „nu” conținută în propoziția a doua din dispoziția art. 455, alin. 2) Cod Contravențional;
2. Verificarea constituționalității prevederilor sintagmei „nu” conținută în propoziția a doua din dispoziția art. 455, alin. 2) Cod Contravențional.

Primiți Onorată Curte distinsele noastre considerațiuni!

Alexandru IACHIMCIUC

Avocat

ÎNCHEIERE

13 iunie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Guzun Corneliu

Fedișin Adelina

examinând în ședință publică cererea depusă de reprezentantul făptuitorului Ududovici Dumitru - avocat Alexandru Iachimciuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintată în cadrul examinării cauzei contravenționale pornită în privința lui Ududovici Dumitru, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul contravențional,

constată:

La data de 18.08.2023 agentul constatatator a întocmit în privința lui Dumitru Ududovici, Procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI105924648, care a fost remis ulterior instanței de judecată pentru soluționarea în fond, în baza art.395 Cod contravențional.

Potrivit Procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI105924648 din 18.08.2023, Ududovici Dumitru este învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul contravențional, și anume, *nesubordonarea cu rea-voință dispoziției sau cererii legitime a procurorului, a ofițerului de urmărire penală, a ofițerului de informații și securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exercițiul funcțiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, se sancționează cu amendă de la 24 la 36 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 30 la 60 de ore.*

În cadrul examinării cauzei contravenționale, instanța de judecată, a decis examinarea cauzei în lipsa agentului constatatator conform prevederilor art.455 alin.(2) Cod contravențional, potrivit căruia, [...] *Absența agentului constatatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală.*

În cadrul examinării prezentei cauze contravenționale, reprezentantul făptuitorului Ududovici Dumitru - avocat Alexandru Iachimciuc, a înaintat o cerere de sesizare a Curții Constituționale, în vederea realizării controlului constituționalității dispozițiilor art.455 alin.(2) Cod Contravențional al Republicii

Moldova nr.122 din 14.03.2003 (și anume sintagma „nu.” conținută în propoziția a doua al alineatului respectiv).

Verificând sesizarea înaintată de reprezentantul învinutului Ududovici Dumitru - avocat Alexandru Iachimciuc prin prisma art. 374 alin. (3) Cod contravențional și art. 7 alin. (3)-(3²) Cod de procedură penală, instanța de judecată o va admite, din următoarele considerente.

În conformitate cu 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Iar potrivit art.7 alin. (3)-(3³) Cod de procedură penală, (3) *În cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.*

(3¹) *La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:*

a) *obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;*

b) *excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;*

c) *prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;*

d) *nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.*

(3²) *Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii.*

(3³) *Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile indicate la alin. (3¹), instanța de judecată refuză, prin încheiere, ridicarea excepției de neconstituționalitate. Încheierea instanței de judecată este definitivă, însă argumentele privind dezacordul cu aceasta pot fi invocate în apel sau, după caz, în recurs împotriva hotărârii în fond.*

În speță, s-a stabilit că, la data de 18.08.2023 agentul constator a întocmit în privința lui Dumitru Ududovici, Procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI105924648, care a fost remis ulterior instanței de judecată pentru soluționarea în fond, în baza art.395 Cod contravențional. Potrivit Procesului-verbal respectiv,

Ududovici Dumitru este învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul contravențional.

Conform art. 135 alin.1) lit. a) din Constituție, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, se constată că, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. 1) lit.a) din Constituție, excepția este ridicată de către partea în proces, iar prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, reieșind din obiectul și temeiurile de fapt și de drept ale prezentei acțiuni.

La fel, se va reține că, nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Întrunindu-se cumulativ condițiile date, instanța va sesiza Curtea Constituțională pentru a se expune, conform sesizării reprezentantului învinuitului Ududovici Dumitru- avocat Alexandru Iachimciuc, asupra constituționalității dispozițiilor art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional al Republicii Moldova nr.122 din 14.03.2003 (și anume sintagma „nu.” conținută în propoziția a doua al alineatului respectiv).

În conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravențional art. 7 alin. (3)-(3²) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

dispune:

Cererea depusă de reprezentantul făptuitorului Ududovici Dumitru - avocat Alexandru Iachimciuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, înaintată în cadrul examinării cauzei contravenționale pornită în privința lui Ududovici Dumitru, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. 1) din Codul contravențional, se admite.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional al Republicii Moldova nr.122 din 14.03.2003 (și anume sintagma „nu.” Conținută în propoziția a doua al alineatului respectiv).

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea depusă de reprezentantul făptuitorului Ududovici Dumitru - avocat Alexandru Iachimciuc și copia materialelor dosarului contravențional.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Judecător

Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului

